

عنوان مقاله:

اثر تاریخ کاشت و گوگرد بر عملکرد، درصد روغن و نیتروژن دانه گلرنگ (*Carthamus tinctorius L.*) در کشت پاییزه

محل انتشار:

فصلنامه پژوهشهای زراعی ایران، دوره 14، شماره 3 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

نازنین صف آرا - دانشجوی سابق کارشناسی ارشد، دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین خوزستان

محمدرضا مرادی تلاوت - استادیار، دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین خوزستان

سیدعطاء الله سیادت - استاد دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین خوزستان

احمد کوچک زاده - کارشناس دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین خوزستان

خلاصه مقاله:

به منظور مطالعه واکنش عملکرد و کیفیت گلرنگ به مصرف گوگرد در تاریخ های مختلف کاشت، آزمایشی به صورت کرت های خرد شده در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی با سه تکرار در مزرعه تحقیقاتی دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین خوزستان در سال زراعی 1392-93 اجرا شد. عوامل آزمایشی شامل تاریخ کاشت در چهار سطح (9 آذر، 30 آذر، 2 بهمن و 12 بهمن) به عنوان عامل اصلی و کود گوگرد به عنوان عامل فرعی در چهار سطح (صفر، 200، 400 و 600 کیلوگرم در هکتار) از منبع گوگرد آلی گرانوله بودند. نتایج نشان داد که تاخیر در کاشت با کاهش تعداد دانه در کلاپرک و تعداد کلاپرک در بوته سبب کاهش عملکرد دانه شد. در تاریخ کاشت دیرهنگام 12 بهمن نیتروژن دانه به میزان 17 درصد افزایش، ولی درصد روغن کاهش نشان داد. بالاترین درصد روغن به میزان 25 درصد از تاریخ 30 آذر و مصرف 200 کیلوگرم در هکتار گوگرد به دست آمد. بیش ترین عملکرد دانه به میزان 3590 کیلوگرم در هکتار از تاریخ کاشت 30 آذر حاصل شد. در کشت تاخیری 12 بهمن عملکرد دانه به میزان 43/50 درصد کاهش یافت. اما مصرف گوگرد به میزان 200 کیلوگرم در هکتار در تاریخ کاشت 12 بهمن عملکرد دانه را نسبت به شاهد 35 درصد افزایش داد. هم چنین به علت بالا بودن عملکرد دانه در تاریخ کاشت 30 آذر، بیش ترین عملکرد روغن هم از این تاریخ کاشت به دست آمد.

کلمات کلیدی:

تنش گرما، روغن، کلاپرک در بوته، نیتروژن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/629693>

